

דף מג.

עין משפט ג.

אור"ח סימן תרנב פ"א
ע"י לעיל דף מא: עין משפט ט

עין משפט ד.

אור"ח סימן תרלט פ"א

א. מצות סוכה שיהיה אוכל ושותה וישן **ק** ודר בסוכה כל שבעת הימים בין ביום בין בלילה כדרך שהוא דר בביתו **ר** בשאר כל ימות השנה.

ק. ממשנה סוכה כ"ט, ומה שמברכים על מצות סוכה בכל פעם ואילו באכילת מצה רק בלילה הראשונה משום דמצות אכילת מצה רק בלילה הראשון, דכתיב בערב תאכלו מצות, אבל בסוכה כל שעה שיושב בה מקיים מצות עשה דבסוכות תשבו שבעת ימים. **ו** ובשינה אין מברכין לישב בסוכה משום שמא לא ישן ותהיה ברכה לבטלה, כ"כ הרא"ש בפ' בתרא דסוכה, ופ"ק דברכות. או הברכה שמברך לישב בסוכה באכילה פוטר גם השינה, כ"כ הטור בשם ר"ת, וע"כ כשמברך לישב יכוון לפטור כל הישיבה ביום והשינה עד הסעודה הבאה. והרמ"א הוסיף דלא רק אוכל ושותה אלא ישן ומטייל, והרוצה לדבר דבר תורה עם חברו ילך לסוכה אם אפשר כ"כ הד"מ בשם המהרי"ל. ט"ז ס"ק א'. **ו** והשל"ה כתב שמנהג מורו שלא לדבר בסוכה אלא בדברי תורה, וכ"ש שלא לדבר דברים בטלים שזה אסור גם מחוץ לסוכה. **ו** וצריך לשבת בסוכה באימה וביראה בבושה ובענוה, ולא יכניס לתוכה עכו"ם שהסוכה היא צלה דמהמנותא, ועכו"ם אין לו אמונה ואז בורחת הקדושה ואז האושפיזין מקללים קללות נמרצות. כה"ח אות ו'. **ר.** שנאמר תשבו שבעת ימים ותשבו פירושו תדורו, כלומר שיהיה עיקר ישיבתו בסוכה וידור בה, כדרך שהוא דר בביתו כל השנה. לבוש. ועיין בכה"ח או ח' מ"ש בשם הזוהר פ' אמור. **ו** ויש מדליקין נר אחד בכל לילה לכל האושפיזין, ויש מדליקין ז' נרות כנגד ז' האושפיזין בכל לילה. והדלקת נר זה בסוכה לכבוד האושפיזין האיש קודם לאשה, וטוב שידליקו שניהם ביחד. כה"ח אות ט'. **ו** ויזהר האדם לשמח העניים ואם אפשר שיבואו על שולחנו כי זה חלק האושפיזין, ועל כל לילה יאמר שזה לכבוד אושפיזין שלו. ויש ענין להשאיר מפה יפה מכסה השולחן גם בלילה בסוכה כדי להמשיך עליו ברכה מברכת שבת ויו"ט. **ו** והאר"י ז"ל היה מניח על השולחן ג"כ כוס של ברכת המזון וכו' כמה טיפות יין וגם פתיתי לחם. כה"ח אות י"א. **ו** כתב מהרי"ו שהמקיים מצות סוכה כאילו נעשה שותף להקב"ה במעשה בראשית, וסוכה דומה בבנינה לאות בי"ת והעולם דומה לבי"ת והתורה מתחילה באות בי"ת, והשוהה בסוכה בכל רגע מקיים מ"ע. **ו** ובשם הגר"א נמצא כתוב שמותר לישן בסוכה יחידי ושומר מצוה לא ידע דבר רע, ע"ד שלוחי מצוה אינם ניזוקין.

א. ב. כל שבעת הימים אדם עושה את ביתו עראי וסוכתו קבע, כיצד כלים הנאים והמצעות הנאות בסוכה וכלי שתיה וכוסות בסוכה, אבל כלי אכילה כגון סירים וקערות מחוץ לסוכה **ש**. המנורה תהיה בסוכה **ת**, ואם היתה סוכה קטנה **א** מניחה מחוץ לסוכה.

הגה: אל יעשה שום תשמיש בזוי **ב** בסוכה כדי שלא יהיו מצוות בזויות עליו.

דף מג:

עין משפט ב. או"ח סימן תכה פעיף א

א. אלו הימים שאין קובעים בהם המועדים **א**. לא אד"ו ראש השנה ולא גא"ו יוה"כ, ולא זב"ד פורים, ולא בד"ו פסח, ולא גה"ז שבועות והושענא רבה, ולא יום ג' חנוכה, ולא אג"ו צום אסתר, ולא בד"ו צום תמוז ואב.

ולעולם ביום שיהיה פורים יהיה ל"ג בעומר, וסימן לדבר פל"ג.

וביום שיהיה חנוכה יהיה שבועות כשהחדשים כסדרן או חסרים.

ש. וְאִם הִכְנִיס כָּלִים מֵאוֹסִים לְסוּכָה י"א דפסולה מדרבנן כל זמן שהם בתוכה ואין מברכים לישב בסוכה עד שיוציאם. כה"ח אות ט"ז. ולדעת השו"ע בין קדרה בין קערה לפני האכילה מותרים, ואחר האכילה אסורים. והמ"א בס"ק ג' כתב דהעולם נהגו לאסור קדירה גם קודם אכילה. מ"ב אות ה'.

ת. ולאחר שכבה מחוץ לסוכה. בן איש חי פ' האזינו אות ט'.

א. שהמנורה ממעטת בשיעורה, וגם יש חשש שתשרף. מ"א ס"ק ב'. מ"ב אות ח'.

ב. כגון שטיפת הקערות והקדירות. מ"ב אות ט'.

ג. עיין בכה"ח מאות א' עד אות ז' טעם לכל סימן.